

## AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3133/2019. (VI. 5.) AB VÉGZÉSE

### alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Stumpf István* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta a következő

#### v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.VI.37.638/2019/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

#### I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó – jogi képviselője (Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda, 9700 Szombathely, Szily János u. 9. I/5., ügyintéző ügyvéd: dr. Fodor Tímea) útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Indítványában a Kúria Kvk.VI.37.638/2019/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] Az alkotmányjogi panasz előzményei – a bíróság és választási bizottság határozataiban megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – a következőképpen foglalhatók össze.
- [3] Az indítványozó jelölt volt az Európai Parlament tagjainak 2019. évi választásán. A Szegedi Törvényszék 1.B.139/2019/43. számú végzésével az Európai Parlament magyarországi képviselőinek jogállásáról szóló 2004. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Epjtv.) 12. § (7) bekezdése alapján a Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) elnökéhez fordult – a bünszervezetben elkövetett, különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás bűntette és más bűncselekmények elkövetése miatt az indítványozó és társai ellen indult büntetőügyben – az indítványozó (mint európai parlamenti képviselőjelölt) mentelmi jogának felfüggesztése iránt.
- [4] Az NVB 91/2019. számú határozatával az indítványozó mentelmi jogát a Szegedi Törvényszék előtt indult ügyben fenntartotta azzal, hogy a határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye.
- [5] Dr. Völner Pál, az Igazságügyi Minisztérium (a továbbiakban: IM) parlamenti államtitkára 2019. május 11-én az NVB elnöke felé egy nyilatkozatot juttatott el, amely közleményként az Országos Sajtószolgálat hivatalos oldalán is megjelent. A közleményben aggályait fejezte ki a mentelmi jog fenntartása miatt.
- [6] Az indítványozó a közlemény miatt 2019. május 12-én elektronikus úton kifogást nyújtott be az NVB-hez, mert véleménye szerint az IM magatartása sérti a Ve. 2. § (1) bekezdés a) pontja szerinti választás tisztaságának megóvása és e) pontjában rögzített jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelveit, valamint a Ve. 14. § (1) bekezdését. Hivatkozott a Ve. 18. § (1) bekezdés c) pontjára, (2) bekezdés d) pontjára, 55. § (2) bekezdésére. Kifejtette, hogy az IM magatartása az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésében szabályozott hatalommegosztás elvébe is ütközik.
- [7] Az NVB 109/2019. számú határozatával a kifogásnak részben helyt adott és megállapította, hogy az IM a közlemény tartalmával megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt, jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvét. Az NVB szerint a közlemény tartalma a valótlan tájékoztatás és az NVB egyes tagjainak joggyakorlását minősítő tartalma miatt a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének nem felel meg.
- [8] Az NVB nem látta igazoltnak a Ve. 2. § (1) bekezdés a) pontjának sérelmét, mert a közlemény az NVB joggyakorlatába való beavatkozásra nem alkalmas, tényleges joghatása nincs, valamint a mentelmi jog fenntartásáról szóló döntést követően született, így a választási bizottság eljárásába való beavatkozás szándéka sem vethető fel.
- [9] Az NVB megállapította azt is, hogy a Ve. 14. § (1) bekezdés sérelme megállapításának alapja az lehet, ha a kifogásban támadott személy vagy szervezet tevékenységének eredményeként egy választási bizottság a törvényi rendelkezésben számára kiszabott feladatot nem, vagy nem az ott megjelölt módon tudja ellátni. Hangsúlyozta,

hogy az NVB tagjai meggyőződésüknek megfelelő szavazatukat leadhatták, a Ve. 14. § (1) bekezdése a jogerősen lezárult eljárásban nem sérült.

- [10] Az NVB határozata ellen mind az indítványozó, mind az IM felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, melyeket a Kúria két különböző tanácsban vizsgált meg.
- [11] Az IM felülvizsgálati kérelme alapján a Kúria Kvk.V.37.637/2019/6. számú végzésével az NVB határozatát megváltoztatta és az indítványozó kifogását teljeskörűen elutasította. A Kúria eljárása során az indítványozót, mint érdekeltet nyilatkozattételre hívta fel, melynek keretében az indítványozó az NVB határozatának felülvizsgálati kérelemmel érintett részének helybenhagyását kérte.
- [12] Az indítványozó felülvizsgálati kérelme a kifogásában foglaltaknak való teljes helyt adásra irányult, az NVB határozatnak a kifogásának helyt adó részét nem támadta.
- [13] A Kúria Kvk.VI.37.638/2019/3. számú végzésével az indítványozó felülvizsgálati kérelmét – az indítványozó érintettségének hiányára tekintettel – érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Végzése indokolásában hangsúlyozta, hogy az ügyben eljáró tanács hivatalos tudomással bír arról, hogy az NVB határozatának a kifogást helyt adó részével szemben az IM is felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, melynek folytán a Kúria az NVB határozatát megváltoztatta és az indítványozó kifogását elutasította; azonban a Kúria hangsúlyozta, hogy miután az indítványozó felülvizsgálati kérelme az NVB határozat kifogást elutasító részére vonatkozik, ezért az önállóan elbírálható.
- [14] Ezt követően a végzés indokolásában kiemelte, hogy a Ve. 208. §-ában szabályozott, a kifogás benyújtására jogosult személyek köréhez képest a Ve. 222. § (1) bekezdése a bírósági felülvizsgálat előterjesztésére jogosultak körét lényegesen szűkebben határozza meg. Míg kifogást a központi névjegyzékben szereplő választópolgár, jelölt, jelölő szervezet is benyújthat az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet mellett, addig bírósági felülvizsgálati kérelem előterjesztésére csak az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet jogosult. Ez azt jelenti, hogy a kifogást benyújtó személy – jelen esetben a kérelmező – bírósági felülvizsgálati kérelmet csak akkor nyújthat be, ha az ügyben érintett, önmagában a kifogás elbírálása nem alapozza meg az érintettségét. A Kúria hangsúlyozta azt is, hogy a Ve. 222. § (1) bekezdésében előírt érintettség akkor állapítható meg, ha a kérelmező saját jogaira és kötelezettségeire az állított jogsérelem közvetlenül kihat. A Kúria szerint az IM kifogással érintett közleménye a 91/2019. NVB határozathoz kapcsolódóan az NVB, ezen belül is a mentelmi jog fenntartása mellett szavazó ellenzéki delegáltak magatartásával, ezen keresztül az ellenzéki pártokkal szemben fogalmazott meg kritikát. Az NVB megbízott tagjait nagyrészt a Ve. 27. § (3) bekezdésének megfelelően az európai parlamenti választáson listát állító jelölő szervezetek bízzák meg, ezért a Kúria szerint az IM közleményére vonatkozóan legfeljebb a jelölő szervezetek érintettségének fennállása vizsgálható. A jelöltek saját jogaira és kötelezettségeire a közlemény közvetlenül nem hat ki, így a kérelmező mint jelölt érintettsége nem állapítható meg.
- [15] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a Kúria Kvk.VI.37.638/2019/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mert ellentétesnek tartja az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel.
- [16] 2.1. Álláspontja szerint a Kúria az érintettség Ve. 222. § (1) bekezdése szerinti szabályozását olyan szűken értelmezte, hogy ezzel az indítványozó jogorvoslathoz való joga gyakorlását lehetetlenítette el. Azáltal pedig, hogy érdemi vizsgálat helyett az érdemi vizsgálat nélküli elutasításról határozott, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát sérti.
- [17] Az indítványozó hivatkozott – többek között – a 14/2018. (IX. 27.) AB határozatban megfogalmazottakra, eszerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alanyi jogot keletkeztet jogorvoslat igénybevételére mindenki számára, aki a döntés folytán jogát vagy jogos érdekét sértve érzi.
- [18] Az indítványozó szerint a Kúria az érintettség vizsgálata körében figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy az indítványozó képviselőjelölt, és ekként nem csak joga, de kötelezettsége is, hogy fellépjen, kifogást nyújtson be olyan esetben, ha a választási bizottság függetlenségének, törvénynek való alárendeltségének veszélyeztetését tapasztalja. A Kúria döntése lényegében a szabálytalanságot tapasztaló választópolgárt, vagy jelöltet kizárólag a kifogás benyújtásának lehetőségére szorítja, annak ellenére, hogy szerinte a választási bizottságot érintő szabálytalanság a jelölt vagy választópolgár jogos érdekét érinti.
- [19] Álláspontja szerint téves a Kúria döntése, és érintettnek tekinthető az indítványozó azért is, mert az IM közleményére vonatkozóan valótlán tényeket közölt. Mivel az IM a véleménynyilvánítás alapjogának alkotmányos oltalmát

nem élvezi, így a közlemény sem értékelhető az IM véleményeként, az indítványozó pedig nem köteles a valótlan tényállítások tűrésére. A valótlan tényállítással tehát az IM megsértette a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás elvét.

- [20] 2.2. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét a következőkben látja az indítványozó: a 109/2019. számú NVB határozatot az IM felülvizsgálati kérelme alapján érdemben vizsgáló másik kúriai tanács az indítványozót mint I. r. érdekeltet – vagyis olyan személyt, akinek jogát, jogos érdekét az eljárás érinti – a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 20. § (6) bekezdése alapján nyilatkozattételre hívta fel, illetve lehetővé tette, hogy az indítványozó az ellenérdekű fél álláspontját megismerje. A Kp. érdekeltre vonatkozó rendelkezéseivel, valamint az eljárás másik kúriai tanács álláspontjával szemben a támadott végzést hozó tanács arra a következtetésre jutott, hogy a közlemény az indítványozó jogaira, kötelezettségére nem hat ki, és az érintettséget nem alapozza meg.
- [21] 3. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben foglalt, a panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak.
- [22] 3.1. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A (2) bekezdés alapján a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, ezek között a 26–27. §-ok szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint a 29–31. §-ok szerinti feltételeket. A (3) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát. Az Abtv. 29. §-a értelmében az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}.
- [23] A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható be az Alkotmánybírósághoz. A (2) bekezdés kimondja, hogy az Alkotmánybíróság a Ve. alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panaszról az Abtv. 56. §-a szerint a beérkezésétől számított három munkanapon belül, a befogadott alkotmányjogi panaszról további három munkanapon belül dönt.
- [24] 3.2. Az Alkotmánybíróság vizsgálata eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy a határidőben érkezett alkotmányjogi panasz az alábbiak szerint nem fogadható be.
- [25] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d)* pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz esetén is kizárólag az Alaptörvényben elismert jogokat oltalmazza {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság tartózkodik attól, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3065/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [5]; 3391/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [25]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]; 3294/2014. (XI. 11.) AB végzés Indokolás [24]}.
- [26] A bírói döntések ellen benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető tehát a további jogorvoslattal nem támadható bírósági döntések általános felülvizsgálata eszközének, mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt és az abban biztosított jogokat védi {3111/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [3]}. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés; Indokolás [15]}.

- [27] 3.3. Az Alkotmánybíróság az ismertetett gyakorlatát a konkrét ügyre vonatkozóan is irányadónak tekintette, és megállapította, hogy az indítványozónak a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga, valamint a jogorvoslathoz való joga sérelmével összefüggésben előadottak nem felelnek meg az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeknek, az alábbiak szerint.
- [28] Az indítványozó szerint a bírói döntés Alaptörvényben rögzített jogát sérti, mert megszorítóan értelmezte a Ve. 222. § (1) bekezdésének az érintettség fogalmát, ami meghiúsította azt, hogy felülvizsgálati kérelme érdemi elbírálásra kerüljön, valamint azt, hogy érdemben jogorvoslattal élhessen. Az indítványozó több érvet is felhoz annak alátámasztására, hogy az érintettség fogalmát a bíróságnak tágabban kellett volna értelmeznie.
- [29] Az Alkotmánybíróság ismét rámutat a következőkre: a Ve. 222. § (1) bekezdése szerint az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet bírósági felülvizsgálati kérelemmel élhet. Az indítványozó panaszában a Kúria végzésében az ügyben való érintettségével összefüggő megállapításokat, a Ve.-nek a bíróság által végzett értelmezését sérelmezte.
- [30] Az Alkotmánybíróság legutóbb a 3097/2019. (V. 7.) AB végzésében foglalta össze a választási eljárás során az érintettséggel összefüggésben kialakított gyakorlatát, és a következőket emelte ki {lásd: 3097/2019. (V. 7.) AB végzés, Indokolás [12]–[16]}.
- [31] Az Alkotmánybíróság – a Kúria támadott végzésében is hivatkozott – 3082/2014. (IV. 1.) AB végzésében már megállapította, hogy a Ve. a jogorvoslat szabályai között az adott ügyben való érintettség fogalmát nem határozza meg, az érintettség fogalom használatával az eljárásban részes felekhez képest más résztvevői körre utal – mely elvi síkon lehet többek között akár az, akinek jogát, jogos érdekét, jogi helyzetét az ügy érinti –, ezt azonban mindig az adott ügyben, esetről esetre a jogorvoslati kérelmet elbíráló szerv – jelen esetben tehát a Kúria dönti el. Az Alkotmánybíróságnak a Kúria olyan törvényértelmezésének felülvizsgálatára azonban nincs lehetősége, amely alkotmányjogi kérdést nem vet fel. {Lásd 3082/2014. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [16]; megerősítette többek között: 3294/2014. (XI. 11.) AB végzés, Indokolás [23]; 3294/2018. (IX. 13.) AB végzés, Indokolás [43]}.
- [32] Az Alkotmánybíróság a 3296/2014. (XI. 11.) AB végzésében az érintettség vizsgálatánál az eljáró bíróságoknak „átengedő” alkotmánybírósági gyakorlatot fenntartotta. Ezt kiegészítve azonban megjegyezte, hogy a Ve. jogorvoslati rendszerében, a bírósági felülvizsgálati kérelem benyújtásához szükséges érintettséget előíró szabályozás értelmetlenné válna és kiüresedne, ha bárki, aki a Ve. szerinti kifogással él vagy fellebbezést nyújt be, erre a tényre hivatkozva mintegy automatikusan megszerezné a szükséges érintettséget {lásd: 3296/2014. (XI. 11.) AB végzés, Indokolás [18]}.
- [33] A fentiek szerint az Alkotmánybíróságnak a választási ügyekben eljáró bíróságok olyan, a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő érintettségével kapcsolatos törvényértelmezésének a felülvizsgálatára nincs lehetősége, amely alkotmányjogi kérdést egyúttal nem vet fel. Ezért az Alkotmánybíróságnak ez utóbbi létét kellett megvizsgálnia a befogadásról szóló döntésének meghozatala során.
- [34] 3.4. Ennek kapcsán – ahogyan azt az Alkotmánybíróság a 3099/2018. (III. 26.) AB végzésében is hangsúlyozta – fontos kiemelni, hogy az alkotmánybírósági gyakorlat következetes abban, hogy az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság tartózkodik attól, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {hasonlóan: 3143/2014. (V. 9.) AB végzés; Indokolás [19]}. Az indítványozó beadványa alapján megállapítható, hogy a panaszban megjelölt aggályok – melyek kizárólag az érintettség értelmezéséhez kapcsolódnak – a Kúria döntését érintően nem tartalmaznak kifejezetten olyan érvelést, amely alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét vetné fel, és így az alkotmányjogi panasz befogadását és érdemi vizsgálatát indokolná {3099/2018. (III. 26.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [35] Mindezek alapján az Alkotmánybíróságnak nincs lehetősége a Kúria Kvk.VI.37.638/2019/3. számú végzésében az egyedi ügyben felmerült törvényértelmezési kérdés felülvizsgálatára, mert az nem alkotmányossági kérdést, hanem a Ve. hatályaival kapcsolatos szakjogi kérdést vet fel.



- [36] 3.5. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt követelményeknek, ezért befogadására nincsen mód. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2019. május 28.

*Dr. Szívós Mária s. k.,*  
tanácsvezető,  
előadó alkotmánybíró

*Dr. Pokol Béla s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Schanda Balázs s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Stumpf István s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Varga Zs. András s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Stumpf István alkotmánybíró különvéleménye*

- [37] Az indítvány visszautasításával nem értek egyet.
- [38] Az Alkotmánybíróság több esetben foglalkozott már a bírósági felülvizsgálati kérelem benyújtásához szükséges érintettség kérdésével. Az Alkotmánybíróság legutóbb a 3097/2019. (V. 7.) AB végzésében foglalta össze a választási eljárás során az érintettséggel összefüggésben kialakított gyakorlatát {3097/2019. (V. 7.) AB végzés, Indokolás [12]–[16]}, precedensként idézve a 3296/2014. (XI. 11.) AB végzést, a 3081/2014. (IV. 1.) AB végzést, 3081/2014. (IV. 1.) AB végzést. E döntések alapján azonban, melyek a jelen ügytől lényegesen eltérő esetekre vonatkoztak, nem lehet a jelen ügyben az alkotmányjogi panaszt megalapozottan visszautasítani.
- [39] Jelen esetben a választáson jelöltként induló indítványozó a Ve. alapján általa kezdeményezett választási eljárásban az őt érintő, negatív értelemet tartalmazó minisztériumi közlemény jogszerűségét vitatta. E választási eljárásban született a jelölt (indítványozó) érintettségét tagadó bírói döntés. Jóformán úgy kezelve az indítványozót, mintha a természetes személyek egyikeként kívánt volna igényt érvényesíteni. Nem véve tehát kellőképpen figyelembe azt, hogy az indítványozó jelöltként kezdeményezte a választási kampányban őt érintő, negatív értékelést tartalmazó közlemény jogellenességének a megállapítását.
- [40] Ilyen esetre a jelen végzésben citált precedensek egyike sem vonatkozik. Egyáltalán nincs arról szó, hogy „a Ve. jogorvoslati rendszerében, a bírósági felülvizsgálati kérelem benyújtásához szükséges érintettséget előíró szabályozás értelmetlenné válna és kiüresedne, ha bárki, aki a Ve. szerinti kifogással él vagy fellebbezést nyújt be, erre a tényre hivatkozva mintegy automatikusan megszerezne a szükséges érintettséget” {lásd: 3296/2014. (XI. 11.) AB végzés, Indokolás [18]}. Épp ellenkezőleg, helyesen abból kellett volna kiindulni, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése alanyi jogot keletkeztet a bírói út, a jogorvoslat igénybevitelére mindenki számára, aki a döntés folytán jogát vagy jogos érdekét konkrétan sértve véli.
- [41] Ezt alapul véve aligha állítható, hogy „alkotmányjogi kérdést [...] nem vet fel”, ha a választáson jelöltként induló személy a választási kampányba való beavatkozást sérelmezve az őt érintő, negatív értékelést tartalmazó, s az általa valótlannak minősített közlemény jogellenességének megállapítására kezdeményezett választási eljárásban jogsérelmének orvoslására nem jogosult.

Budapest, 2019. május 28.

*Dr. Stumpf István s. k.,*  
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/895/2019.

